Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: BALLA ÖDÖN

Osztályozás

Tárgy 613.79

Hely

Idő "1962"

Személy

NÉPSZAVA
1962. aug. 12.

KEVESEBB LÁRMÁT!

Támadás a hallóidegek ellen — Akik már nem hallják a magas c-t

A csend első számú közellensége

Olvasóinktól ügyszólván hétről hétre kapunk leveleket, amelyekben arról panaszkodnak, hogy a fővárosban türhetetlen a zaj: motorkerékpárok nyitott kipufogóval száguldoznak, az autóbuszok motorjának hangja olykor elviselhetetlen, lakóházakban zajos üzemek működnek. Sok helyütt nyitott ablakoknál teljes hangerővel bömbölteti a rádiót s újabban a televíziós készüléket is.

Lapunk hasábjain már évekkel ezelőtt felemeltük szavunkat azok ellen, akik fittyet hánynak a csendrendeletnek, amely pedig egyaránt mindenkire kötelező. Bár ezen a téren némi javulás mutatkozott, az eredménnyel még sem lehetünk elégedettek, mert még mindig sokan vannak, akik nem törődnek szomszédaik, lakótársaik és az utca nyugalmával.

Pedig a zaj, a lárma — talán felesleges is külön hangsúlyozni — *rendkívül megviseli az idegeket.* A munkában elfáradt ember fokozottabb mértékben igényli a csendet és a pihenést, különösen akkor, amikor napközben az üzemben és az utcán olyan zajt kénytelen elviselni, *amely súlyos megterhelést jelent idegrendszerének, szervezetének.*

Mert fővárosunk — ezt a Különböző vizsgálatok igazolják — *rendkívül zajos.* A legutóbbi mérések megállapították, hogy a forgalmasabb útvonalakon *a zaj eléri a 90—95 phont.*

— Az emberi szervezet tartósan *60 phonig bírja el károsodás nélkül a zajt* — mondja a Budapesti Orr-, Gége- Fülklinika orvosa. — Ezen felül a hallószerv romlása, pontosabban *a hallóidegek nagyfokú károsodása következik be.* Klinikánkon igen sokan jelentkeznek *olyan hallászavarokkal, amelyeket az erős zaj idéz elő.* Hogy ez így van, az az audiométer nevű műszer segítségével állapítható meg. Az ilyen beteg a mélyebb rezgésű hangvillát még hallja, a magasabbat már nem, vagyis füle a magasabb hangokat — így például a telefon csengését, a magasabb zenei és énekhangokat — éppen a zajártalom következtében — *már nem tudja érzékelni, miután a zaj a hallószervet megtámadta.* A hallószervnek ezt a károsodását nemcsak a túl erős zaj, hanem *az ezzel járó rázkódtatás is okozza.*

— Évek óta súlyos problémát jelent: *hogyan lehetne a fővárosban a zajt csökkenteni.* A mérések azt bizonyítják, hogy a főváros egyes pontjain oly nagy a zaj, amelyet különösen azoknak a szervezete nem bír el, akik foglalkozásuknál fogva hosszabb időt töltenek az utcán. De nehezen bírják ki azok is, akik az ilyen útvonalakon *alacsonyabb emeleteken* laknak, ahova a zaj és a rázkódtatás teljes erővel eljut.

— Az utcai zaj csökkentése érdekében *a motorkerékpárokat csak hangtompítóval szabadna közlekedniük.* De megoldást kellene találni arra is, hogy *az autóbuszok és autók motorja* is csendesebb legyen *s az utcák burkolását* hangos és rázkódásszigetelő anyaggal végezzék. Természetesen mindez nem történhetik egyik napról a másikra, de az illetékeseknek *már most perspektivikusan kell gondolkodniuk ezeken a problémákon.*

A magunk részéről az orvos megállapításához csak annyit fűzünk hozzá, hogy a motorkerékpároknál a hangtompító használatát *a legszigorúbban kell ellenőrizni,* hiszen a motorkerékpár *a csend első számú közellensége.* De szigorúan fel kell lépni azok ellen is, akik rádiózással, hangoskodással az utcai zajtól egyébként is elgyötört pestiek ideget az együttélés szabályainak semmibevevésével teszik próbára.

Balla Ödön

119. Ujságcikk-gyüjtő 58 XI. 5.000 db — Ujpesti Nyomda — 45